

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 16. december 2014

Forslag

til

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven, opkrævningsloven og forskellige andre love

(Hurtig afslutning i visse klagesager, omkostningsgodtgørelse i retssager, dækningsrækkefølgen for underholdsbidrag, restanceforebyggelse, momsregistrering af visse virksomheder, forbedret inddrivelse af restancer til det offentlige m.v.)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 545 af 26. maj 2010 og senest ved § 1 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 2, og § 55, stk. 1, nr. 3, ændres »skatteministeren« til: »Skatteministeriet«.

2. I § 13, stk. 3, udgår »afgørelse vedrørende afvisning af en indkommet klage eller«.

3. § 35 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Hvis den myndighed, der har truffet afgørelsen, på grundlag af klagen finder anledning dertil, kan myndigheden uanset de almindelige frister for genoptagelse af myndighedens afgørelse efter denne lov genoptage og ændre afgørelsen, hvis klageren er enig heri.«

4. I § 40, stk. 1, 1. pkt., ændres »Skatteministeren« til: »Skatteministeriet«.

5. I § 48, stk. 1, 1. pkt., ændres »den øverste administrative klageinstans« til: »klageinstansen«.

6. § 48, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter den påklagede afgørelses indbringelse for den administrative klageinstans, kan afgørelsen dog indbringes for domstolene, selv om klageinstansen endnu ikke har truffet en afgørelse. Det gælder dog ikke, hvis klageren fra skatteankeforvaltningen har modtaget en sagsfremstilling med oplysninger om den afgørelse, som sagens oplysninger efter skatteankeforvaltningens vurdering fører til, jf. § 35 d, stk. 1, 2 eller 4, eller hvis klageren i øvrigt i forbindelse med en høring har

modtaget oplysninger om den afgørelse, som sagens oplysninger efter skatteankeforvaltningens vurdering fører til.«

7. I § 48, stk. 3, 2. pkt., ændres »den endelige administrative instans« til: »klageinstansen«.

8. § 52, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt, i anledning af at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller Skatteministeriet indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 1, eller Skatteministeriet indbringer et spørgsmål afgjort af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelse efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved den pågældende administrative klageinstans eller domstolsinstans. Dog ydes godtgørelse også for godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes, efter at der er truffet afgørelse i klage- eller retssagen, når udgifterne direkte knytter sig til udfaldet af den truffede afgørelse og er nødvendige for at gennemføre den. Hjemvises en sag som følge af nye oplysninger, som den skatte- eller afgiftspligtige fremlægger i sagen, ydes der dog ikke omkostningsgodtgørelse til behandlingen ved hjemvisningsinstansen, medmindre klageinstansen eller domstolen har taget stilling til det spørgsmål i klagen eller retssagen, som de nye oplysninger angår, og der efter de almindelige regler ydes omkostningsgodtgørelse ved denne hjemvisningsinstans.«

9. § 52, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i forbindelse med en sag for et skatteankenævn, Landsskatteretten, Skatterådet eller skatteankeforvaltningen, kan godtgøres fuldt ud.

Stk. 4. Afgørelse af, om udgifter som nævnt i stk. 3, der vil blive afholdt, skal godtgøres fuldt ud, træffes af:

- 1) Told- og skatteforvaltningen i en sag for Skatterådet.
- 2) Skatteankeforvaltningen i en sag for skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn eller Landsskatteretten.

Stk. 5. Afgørelse af, om udgifter som nævnt i stk. 3, der er afholdt, skal godtgøres fuldt ud, træffes af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet i en sag for myndigheden, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Afgørelse efter stk. 5 kan træffes af:

- 1) Told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet.
- 2) Skatteankeforvaltningen som sekretariat for Landsskatteretten eller et skatteankenævn.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

10. Efter § 52 indsættes:

»§ 52 A. Godtgørelse for godtgørelsesberettigede udgifter i en sag omfattet af § 52, stk. 2 eller 3, eller § 55, som ikke er afsluttet, ydes den godtgørelsesberettigede eller den sagkyndige, jf. § 52, stk. 8, aconto med forbehold for eventuel tilbagebetaling. § 57, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.«

11. I § 54, stk. 1, nr. 6, udgår »påklages eller«.

12. I § 55, stk. 1, nr. 5, ændres »EF-Domstolen« til: »EU-Domstolen«.

13. I § 55, stk. 2, udgår », når sagen skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af § 35 b, stk. 3«.

14. I § 55, stk. 3, indsættes efter »nr. 1-4,«: »ved domstolsprøvelse af afgørelser i sager, hvor et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har truffet afgørelse,«.

15. I § 55 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Endelig ydes godtgørelse for godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes, efter at der er truffet afgørelse i en klage- eller retssag, hvortil udgifterne er godtgørelsesberettigede, når udgifterne direkte knytter sig til udfaldet af den trufne afgørelse og er nødvendige for at gennemføre den. Hjemvises en sag som følge af nye oplysninger, som den skatte- eller afgiftspligtige fremlægger i sagen, ydes der dog ikke omkostningsgodtgørelse til behandlingen ved hjemvisningsinstansen, medmindre klageinstansen eller domstolen har taget stilling til det spørgsmål i klagen eller retssagen, som de nye oplysninger angår, og der efter de almindelige regler ydes omkostningsgodtgørelse ved denne hjemvisningsinstans.«

16. § 57, stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Er godtgørelsesbeløbet mindre end det beløb, som efter stk. 3 er udbetalt med forbehold, skal den godtgørelses-

berettigede eller den sagkyndige, hvis udbetalingen er sket til denne efter overdragelse af kravet, jf. § 52, stk. 8, 2. pkt., tilbagebetale det for meget udbetalte godtgørelsesbeløb. Den, der efter 1. pkt. skal tilbagebetale godtgørelsen, har ret til henstand, hvis afgørelsen om godtgørelsens tilbagebetaling påklages eller indbringes for domstolene.

Stk. 5. Er der tilbagebetalt godtgørelse efter stk. 4, 1. pkt., og findes det tilbagebetalte beløb senere at være blevet opkrævet med urette, udbetales beløbet med en rente. Renten beregnes med rentesatsen i kildeskattelovens § 62, stk. 3, pr. påbegyndt måned regnet fra dagen for indbetaling af det opkrævede godtgørelsesbeløb.«

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 7 i lov nr. 603 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »underholdsbidrag«: », idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav«.

2. I § 4 a, 1. pkt., indsættes efter »særskilt lønindeholdelse af beløb til dækning af«: »biblioteksgebyrer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger,«.

3. I bilag 1 indsættes som nr. 32-35:

»32) Krav på tilbagebetaling af omkostningsgodtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19.

33) Biblioteksgebyrer.

34) Bibliotekers krav på erstatning for udlånsmateriale, som skyldner har beskadiget eller ikke har afleveret efter sit hjemlån. Det er dog en betingelse, at skyldner skriftligt har anerkendt kravet, medmindre kravet vedrører erstatning for udlånsmateriale, der ikke er afleveret af skyldner, og det pågældende bibliotek tilbyder en kvittering ved aflevering af lånte materialer.

35) Fordringer, der udspringer af en garanti, som fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.«

§ 3

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 28. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Hvis told- og skatteforvaltningen skønner, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte uden registreringsforholdet som nævnt i 1. pkt., inddrages tillige virksomhedens øvrige registreringer, medmindre virksomheden inden for den frist, der er anført i 3. pkt., meddeler told- og skatteforvaltningen, at de øvrige registreringer ønskes opretholdt.«

2. I § 4, stk. 3, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »registreringen«: »eller registreringerne«.

3. I § 4, stk. 3, indsættes efter 3. pkt., der bliver 4. pkt.:

»Hvis told- og skatteforvaltningen efter 2. pkt. oplyser, at virksomhedens øvrige registreringer tillige inddrages, oplyses i meddelelsen endvidere, at virksomheden inden for fristen i 3. pkt. skal give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom, såfremt de øvrige registreringer ønskes opretholdt.«

4. I § 4, stk. 3, 4. pkt., der bliver 6. pkt., indsættes efter »registreringen«: »eller registreringerne«.

5. To steder i § 11, stk. 1, nr. 1, og i § 11, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »bidrag«: », herunder restskat«.

6. I § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, ændres »25.000 kr.« til: »50.000 kr.«

7. § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Pålæg kan dog kun gives, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller medlem af bestyrelsen eller direktionen eller har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der har påført staten et samlet tab som følge af konkurs eller anden insolvens eller har skabt en usikret restance til told- og skatteforvaltningen på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, eller personskatter og bidrag, herunder restskat, der hidrører fra driften af den anden virksomhed.«

8. I § 11, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »3-måneders-periode«: »samt det skønnede eller opgjorte tilsvarende fra den eventuelle periode, hvor virksomheden har været drevet uregistreret«.

9. I § 11, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »drift«: », og restancer vedrørende de i dette stykke omhandlede skatter og afgifter m.v. fra indehaverens tidligere enkeltmandsvirksomhed, der er blevet afmeldt fra registreringen«.

10. I § 11, stk. 13, indsættes efter »lov«: », og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, herunder restskat, der vedrører virksomhedens drift«.

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften før § 47 udgår »her i landet«.

2. I § 49, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Muligheden for registrering gælder også afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, og som driver virksomhed med levering af varer og ydelser, men som alene har leverancer i udlandet. Afgiftspligtige personer, der hver-

ken er etableret her i landet eller har leverancer her, kan ikke registreres.«

3. I § 57 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Er en virksomheds registrering efter dette kapitel blevet inddraget af told- og skatteforvaltningen, skal virksomhedens angivelse efter stk. 1 foretages senest 14 dage efter meddelelsen om inddragelsen.«

§ 5

I forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 28. august 2013, som ændret ved lov nr. 1622 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 4, indsættes efter »m.v.«: »eller modregning«.

2. I § 19, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Er forældelsen afbrudt ved underretning om afgørelse om modregning, jf. § 18, stk. 4, regnes den nye forældelsesfrist fra den dag, da afgørelsen om modregning træffes.«

§ 6

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, som ændret senest ved lov nr. 1616 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 23, 1. pkt., ændres »restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »kommunalbestyrelsen«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 4, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. § 5 træder i kraft den 1. marts 2015.

Stk. 4. § 1, nr. 3, har virkning for klager, som indgives til skatteankesforvaltningen den 1. januar 2014 eller senere. Endvidere har bestemmelsen virkning for klager, som er blevet indgivet efter tidligere gældende regler, og hvorom et skatteankenævns, et vurderingsankenævns, et motorankenævns eller Landsskatteretten før den 1. januar 2014 endnu ikke har truffet afgørelse.

Stk. 5. Skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, har virkning for sager, hvor klageren modtager oplysninger om den afgørelse, som sagens oplysninger efter skatteankesforvaltningens vurdering fører til, den 1. januar 2015 eller senere.

Stk. 6. Skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, 1. og 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, samt § 1, nr. 11 og 14, har virkning fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 7. Skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, 3. og 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, og § 55, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, har virkning for sager, som påklages til en administrativ klageinstans eller indbringes for domstolene den 1. januar 2015 eller senere.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 5 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 6 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.